

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 49/02-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. apríla 2002 predbežne prerokoval sťažnosť P. M., bytom N. M. nad V., zastúpeného komerčnou právničkou JUDr. M. C., N. M. nad V., pre namietané porušenie základných práv podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 14, čl. 15 a čl. 16 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach rozhodnutím Okresného súdu v Trenčíne č. k. 17 Cb 520/95-7 z 13. júna 1995 a vydaním poverenia Okresného súdu v Trenčíne na vykonanie exekúcie č. 5309*010038 z 9. apríla 2001 v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Er 773/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. M. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. januára 2002 doručená sťažnosť P. M., bytom N. M. nad V. (ďalej len „navrhovateľ“), v ktorej namietal porušenie svojich základných práv rozhodnutím Okresného súdu v Trenčíne (ďalej len „okresný súd“) č. k. 17 Cb 520/95-7 z 13. júna 1995 a vydaním poverenia okresného

súdu na vykonanie exekúcie č. 5309*010038 z 9. apríla 2001 v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Er 773/01.

Na navrhovateľa podal 7. júna 1995 Okresný úrad práce v Trenčíne žalobu, ktorou sa na okresnom súde domáhal vrátenia finančného príspevku na úhradu nákladov na vytvorenie pracovných miest navrhovateľom vo výške 430 000 Sk. Dôvodom malo byť nesplnenie podmienok dohody o vytvorení spoločensky účelných pracovných miest uzavretej medzi Okresným úradom práce v Trenčíne a navrhovateľom 14. decembra 1992.

V platobnom rozkaze č. k. 17 Cb 520/95-7 z 13. júna 1995 okresný súd navrhovateľovi uložil, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil Okresným úradom práce v Trenčíne uplatnenú pohľadávku vo výške 430 000 Sk spolu s 3 % úrokom z omeškania od 16. decembra 1994 do zaplatenia a trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor na okresnom súde.

Navrhovateľ namietal, že okresný súd porušil § 172 a § 173 Občianskeho súdneho poriadku, pretože podľa § 172 citovaného zákona môže súd vydať platobný rozkaz, ak sa v návrhu na začatie konania uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy neprevyšujúcej 50 000 Sk, v obchodných veciach neprevyšujúcej 1 000 000 Sk alebo právo na zaplatenie peňažnej sumy, ktorá sa opiera o výpis z kníh tuzemského peňažného ústavu, pričom v platobnom rozkaze č. k. 17 Cb 520/95-7 z 13. júna 1995 mu okresný súd uložil povinnosť zaplatiť pohľadávku prevyšujúcu 50 000 Sk aj napriek tomu, že sa nešlo o obchodnú vec. Ustanovenie § 173 Občianskeho súdneho poriadku súd porušil tým, že mu spomenutý platobný rozkaz nedoručil ako odporcovi v uvedenom konaní do vlastných rúk (v konaní vystupoval ako podnikateľ – fyzická osoba).

Aj napriek tomu, že platobný rozkaz nebol navrhovateľovi zákonným spôsobom doručený, v dôsledku čoho ani nemohol nadobudnúť účinky právoplatného rozsudku v zmysle § 174 Občianskeho súdneho poriadku a tým ani účinky vykonateľného rozhodnutia (resp. exekučného titulu), okresný súd uznesením č. k. E 1679/95-3 z 10. augusta 1995 nariadil súdny výkon rozhodnutia, ktorý však neskôr na návrh

Okresného úradu práce v Trenčíne ako oprávneného uznesením č. k. E 1679/97-7 z 3. júna 1996 podľa § 268 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku zastavil.

Oprávnený sa však návrhom na vykonanie exekúcie z 20. februára 2001 podaným na Exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. P. Š. v S. opätovne domáhal uspokojenia svojich nárokov vyplývajúcich z platobného rozkazu č. k. 17 Cb 520/95-7 z 13. júna 1995, ktorý podľa okresného súdu nadobudol právoplatnosť 11. júla 1995.

Na základe žiadosti podľa § 44 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) okresný súd 9. apríla 2001 písomne poveril výkonom exekúcie exekútora JUDr. P. Š., Exekútorský úrad, S. Navrhovateľ v podaní z 10. septembra 2001 vzniesol proti exekúcii námietky, o ktorých nebolo do dnešného dňa rozhodnuté.

Navrhovateľ namietal, že okresný súd vydaním poverenia na vykonanie exekúcie č. 5309*010038 z 9. apríla 2001 na základe platobného rozkazu č. k. 17 Cb 520/95-7 z 13. júna 1995, ktorý v dôsledku vady v doručení nenadobudol účinky právoplatného rozsudku v zmysle § 174 Občianskeho súdneho poriadku a tým ani účinky vykonateľného rozhodnutia, porušil jeho práva podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 14, čl. 15 a čl. 16 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach.

Sťažnosť navrhovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti navrhovateľa taktiež nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnika na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd listom z 12. februára 2002 upozornil navrhovateľa na zákonom vyžadované náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, upozornil ho, že jeho sťažnosť tieto zákonné náležitosti nespĺňa, a zároveň ho vyzval, aby v lehote 14 dní od doručenia uvedenej výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránil, pokiaľ nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Navrhovateľ na výzvu ústavného súdu reagoval podaním z 27. februára 2002, v prílohe ktorého zaslal aj plnomocenstvo na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom udelené JUDr. M. C., komerčnej právničke v N. M. nad V. (menovaná zaslala ústavnému súdu plnomocenstvo, ktoré spĺňa zákonné náležitosti, 18. apríla 2002).

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví, ak sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným. Podľa § 58 ods. 1 citovaného zákona exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Z podaní navrhovateľa vyplýva, že exekučné konanie nebolo dosiaľ právoplatne skončené. Navrhovateľ sa teda ochrany svojich práv môže domáhať priamo v uvedenom konaní na okresnom súde.

Pretože ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na základe vyššie uvedenej skutočnosti dospel k záveru, že sťažnosť navrhovateľa nie je prípustná, rozhodol o jej odmietnutí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. apríla 2002